

— Колкото една четвърть на часътъ,
отговори момчето.

Царьтъ ръши да ся увѣри лично за тѣзи работѣ, и тѣй трѣгнѣ слѣдѣ момчето което прѣзъ дракы и трѣніе безъ пѣть доведе го до еднѣ сламенѣ колибѣ почти раскрыта отъ всякъдѣ, и дѣто отвѣнѣ още жалны плачевны гласове ся счувахѣ; а като влѣзе вжтрѣ, видѣ единѣ старѣ челоуѣкъ, който лежеше на сламѣ, и нѣколко дребны дѣца полуголы, едны болны, а други хленчахѣ и искахѣ хлѣбѣ отъ майкѣ си, която, горката, нѣмаше друго освѣнѣ сълзы да имѣ даде.

Приведенѣ въ умиленіе отъ тѣзи жалны сцѣнѣ Лудовикѣ, раздѣли имѣ тутакѣ си колкото пары имаше съсъ себе си, въ жалость още че нѣмаше повече. Но като ся върнѣ въ градѣтъ и рассказа това събытіе на домашнитѣ си, тутакѣ си съ усердного мнѣніе на всички проводи имѣ лѣкарѣ и всичко що имѣ трѣбаше.

Тихомирѣ

Въ прѣстолныйтѣ градѣ на нѣкогаш-